

[Kurt Hansen]

steren, at det er en god ordning, at dette rent faktisk er muligt?

Det helt afgørende er at få sikret nogle ægte demokratiske styringsformer. Der skal virkelig sættes ind for at få skabt grundlæggende klarhed over, hvad det er for nogle konsekvenser, denne nye teknik fører med sig.

Det er min opfattelse på baggrund af den redegørelse, som ministeren har givet folkettingen, at der i regeringen ikke er foretaget nødvendige vurderinger af, hvordan teknikken skal styres og bruges, for selvfølgelig ville der være områder, hvor det er vigtigt at få brugt denne nye teknik.

Hr. Otto Mørch var i nogle polemiske bemærkninger fremme med, om man ikke kunne se nogle muligheder for de handicappede. Jo bestemt, og det er inden for sådan nogle områder, det ville være helt oplagt at sætte bevidst prioriteret på at få hjulpet sådanne samfundsgrupper. Men det har vi ikke tillid til at de koncessionerede selskaber, som jo langt ad vejen arbejder tæt sammen med multinationale selskaber, er særlig velegnede til at varetage. Tværtimod, vi er meget ad vejen bange for, at det er teknikken, der skal styre den samfundsmæssige udvikling, i stedet for at det er befolkningen, der har en styring med, hvordan teknikken skal udvikle sig.

Ministeren kommer her og lægger en redegørelse frem, hvor man næsten har det indtryk, at der er tale om, at denne teknik, den meget avancerede teknik, faktisk er politisk neutral. Selvfølgelig er den ikke det, den er meget politisk på den led, at de, der har fat i den, styrer den, de kapitalkredse, der har fat i den og styrer den, også langt ad vejen har det afgørende ord at skulle have sagt i forhold til en lang, lang række andre forhold, konkrete, materielle og politisk-ideologiske forhold i dette samfund. Jeg så gerne, om ministeren ville være så venlig at komme med nogle mere uddybende kommentarer om, hvordan regeringen faktisk mener at der skal være styring på disse forhold.

Vi mener, at det teknologiråd, der nu er lagt op til, vil blive teknokratvælde. Hvad er det politiske kommissorium, om man kan kalde det det? Hvad er det for nogle politiske retningslinjer, regeringen ønsker at give? Kunne vi ikke få noget af det på bordet? Det synes vi havde været rimeligt.

Man kan måske sige, at det, der er kommet fra regeringen, er den bløde model, det er et forsøg på fra ministerens side at udvise statsmandskab. Nu skal der virkelig være bred parlamentarisk tilslutning. Alle de borgerlige partier, der har været på talerstolen, har jo også indtil nu med ganske få undtagelser – de vil have lidt større indflydelse til industrien – været enige i ministerens redegørelse og takket for den. Vi kan ikke deltage i dette takkeri. Vi er bange for, at med den store tilslutning, som redegørelsen har fået her i dag, vil man faktisk for tid og evighed næsten fastlægge rammerne for, hvordan disse ting skal kunne udvikle sig.

Vi er bange for, at en forlængelse af koncessionerne for 5 år virkelig kommer til at betyde, at det vil blive meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at få oprettet et enhedstelevæsen i statslig regie om 5 år, når disse koncessioner udløber. Hvorfor så det? Selvfølgelig fordi den 5-årige periode, vi står over for nu, vil være en periode, hvor det virkelig tager fart med udviklingen på det elektroniske område, hvor den papirløse overførsel af kommunikation virkelig får lov til at boltre sig derude. Det vil selvfølgelig være uden den nødvendige styring, uden den nødvendige indsigt med en lang række arbejdsløshedsskabende mekanismer indbygget i forhold til det grafiske område, i forhold til HK-området og også i et eller andet omfang – det har jeg ikke en klar vurdering af på nuværende tidspunkt, men i hvert fald i et eller andet omfang – en stor arbejdsløshed inden for de berørte personaleorganisationer. Jeg vil godt høre ministerens vurdering af, hvordan og hvorledes det kommer til at forme sig.

Vi tror som nævnt, at det bliver teknokraternes eldorado. Den tekniske udvikling kan præges, hvis man virkelig ønsker at sætte kræfter ind på det. Men vi har ikke hørt et ord om, endside nogle generelle retningslinjer for, hvad det er, regeringen ønsker at foretage sig på dette område. Den tror tilsyneladende blankt på, at de koncessionerede virksomheder, de multinationale selskaber, vil udvikle og udnytte teknologien i en retning, som skulle være i samfundets interesse. Det tror vi ikke en døjt på. Selvfølgelig vil de ikke det. Ministeren nikker, men selvfølgelig vil de ikke det. Det handler selvfølgelig om at få så stor politisk indflydelse og tjene